

RESURRECCIÓ A LA FORÇA

Enèsim intent perquè l'Avinguda Paral·lel torni al segle XIX

A finals del segle dinou, en una Barcelona de burgesos i carreters va sorgir per necessitat biològica un carrer del pecat. Era l'anomenat Paral·lel que travessava en tímida diagonal Barcelona de mar a muntanya. Tota la diversió "social" dels obrers barcelonins es concentrava al Paral·lel i al poc temps, la classe treballadora de tot Catalunya estava o desitjava estar al Paral·lel. Raons? Bars, alcohol, dones de mala vida a les cantonades i uns locals on es podien veure espectacles pecaminosos animats per músics desafinats i unes pobres dones que des de l'escenari deien "picardies" al públic. Tot un desfogar-se popular. Una estampa que Balzac no va recollir perquè vivia a París.

Han passat molts anys i el Paral·lel apart de quatre teatres i uns quants bars, és l'entorn habitual, impersonal i gris d'una societat essencialment immigrada que s'arrossega aliè absolutament a la festa de fa gairebé dos segles.

Des de la mort de Franco, que d'alguna manera justificava l'existència d'una marginalitat acceptada pel poder, el Paral·lel s'ha anat morint lènguidament. Sexe, música i alcohol tenen els seus propis temples i la gent d'altres pobles i ciutats no han de venir a Barcelona per gaudir-los. Però no se sap per quins motius l'estampa d'aquell carrer disbauxat de vi, renec i escopinada, s'ha mantingut per una part de la societat catalana en una mena de nostàlgia oficial. Cada dos per tres, algun grup ciutadà reivindica el retorn dels lluentons, cuplets i sarsueles. Ho fan, diuen, en nom de la cultura popular, de la història barcelonina com qui vol recuperar les muralles de la ciutat i fotre'ns a tots extramurs.

La Barcelona del Paral·lel, per bé o per mal, ha mort. No en queden ni l'estructura social ni la ingenuïtat ni la població que va convertir el carrer en mite. Deixem morir al Paral·lel com a zona de bullici nocturn i obrim-lo a la pista de marató en la que s'ha convertit darrerament. Els empresaris de l'espectacle nocturn tenen milers d'alternatives i l'Ajuntament milers de problemes prou urgents com per seguir lluitant per una via morta.

